

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/281/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714201975
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2714201975.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a sudcov: JUDr. Martin Holíč a Mgr. Renáta Gavalcová, v právnej veci žalobcu: E. O., nar. XX.X.XXXX, bytom J., R. XXXX/X, zastúpeného AK: JUDr. Jozef Bóna, so sídlom Žiar nad Hronom, Andreja Hlinku 740/11, proti žalovanej: J. O., nar. X.XX.XXXX, bytom H., A. XX/XX, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 5C/96/2014-148 zo dňa 27. júna 2017 v spojení s opravným uznesením č. k. 5C/96/2014-190 zo dňa 28. augusta 2017, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v napadnutých výrokoch I., II., III., VI. **p o t v r d z u j e .**

II. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch IV. a V. **m e n í t a k ,** že žalobca je povinný zaplatiť Okresnému súdu Skalica súdny poplatok za konanie v sume 1.458,- Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením súd prvej inštancie rozhodol I. výrokom, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalobcu a žalovanej patria: 1. Dvojizbový byt č. X s príslušenstvom, nachádzajúci sa na X. poschodí, vo vchode č. V., bytového domu súpisné číslo XXXX, na ulici J. v J., postaveného na pozemku parcelné číslo CKM 4109/1, zastavané plochy a nádvoria o výmere 552 m², a na pozemku parc. č. CKM 4109/3, zastavané plochy a nádvoria o výmere 849 m², a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku parc. č. 4109/1 a parc. č. 4109/3 o veľkosti 3428/100.000, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXXX, k. ú. J., katastrálneho odboru Okresného úradu Skalica, v zostatkovej hodnote 48.600,- Eur. 2. Pohľadávka Slovenskej sporiteľne, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, z úveru č. 254188373 v zostatkovej výške 34.129,13 Eur. 3. Pohľadávka R. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., R. X, vo výške 21.500,- Eur titulom pôžičky, II. výrokom vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov žalobcu a žalovanej takto: Žalobcovi sa prikazujú do výlučného vlastníctva veci pod položkou: 1. Dvojizbový byt č. 8 s príslušenstvom, nachádzajúci sa na X. poschodí vo vchode č. XXB, bytového domu súpisné číslo XXXX, na ulici J. J., postaveného na pozemku parcelné číslo CKM 4109/1, zastavané plochy a nádvoria o výmere 552 m², a na pozemku parc. č. CKM 4109/3, zastavané plochy a nádvoria o výmere 849 m², a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, a spoluvlastnícky podiel k pozemku parc. č. 4109/1 a parc. č. 4109/3 o veľkosti 3428/100.000, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXXX, k. ú. J., katastrálneho odboru Okresného úradu Skalica, v zostatkovej hodnote 48.000,- Eur. Žalobcovi sa prikazujú do výlučného vlastníctva pasíva: 2. Pohľadávka Slovenskej sporiteľne, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava z úveru č. 254188373

v zostatkovej výške 34. 129,13 Eur a jej splácanie. 3. Pohľadávka R. O., nar. XX.XX.XXXX bytom J., R. X, vo výške 21.500,- Eur titulom pôžičky, a jej splácanie, III. výrokom žalovaná nie je povinná uhradiť žalobcovi finančné vyrovnanie medzi nadobudnutými aktívami a pasívami. IV. výrokom žalobca je povinný zaplatiť titulom súdneho poplatku na účet Okresného súdu Skalica 663,- Eur do desať dní od právoplatnosti rozsudku, V. výrokom žalovaná je povinná zaplatiť titulom súdneho poplatku na účet Okresného súdu Skalica 729,- Eur do desať dní od právoplatnosti rozsudku, VI. výrokom žalobca má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Súd prvej inštancie rozhodnutie právne odôvodnil aplikáciou ust. § 143, § 144, § 145 ods. 1 a 2, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1 a 3, § 150, § 657, s poukazom na procesné ustanovenia § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, § 2 ods. 1 písm. c), § 7 ods. 8 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

3. Okresný súd vychádzal zo skutkových zistení, že rozsudkom Okresného súdu Skalica č. k. 5P/21/2013-62 zo dňa 9.5.2013 (právoplatný dňa 16.7.2013) bolo manželstvo strán uzavreté dňa 17.10.2009 rozvedené /maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti žalobcu/. Kúpnu zmluvou zo dňa 4.4.2011 strany počas manželstva kúpili do BSM 2 izbový byt č. X. s príslušenstvom, za kúpnu cenu 40.395,- Eur. Podľa znaleckého posudku č. 300/2016 zo dňa 9.10.2016 (znalca Ing. Ľudovíta Juríka) je všeobecná hodnota predmetného bytu ku dňu zániku BSM 48.600,- Eur. Zmluvou o splátkovom úvere č. 0254188373 zo dňa 18.5.2011 bol stranám poskytnutý úver na bývanie Slovenskou sporiteľňou, a. s. v sume 35.200,- Eur. Podľa potvrdenia Slovenskej sporiteľne, a. s. zostatok splátkového úveru č. 254188373 je ku dňu zániku manželstva 34. 129,13 Eur. Podľa oznámenia Slovenskej sporiteľne, a. s. výška spotrebného úveru č. 254103552 je ku dňu 3.6.2011 v sume 11.548,38 Eur. Príkazom na úhradu zo dňa 3.6.2011 žalobca uhradil sumu 11.548,38 Eur Slovenskej sporiteľni, a. s. titulom vyplatenia úveru.

4. Okresný súd právne uzavrel, že dňom nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o rozvoze, došlo k zániku BSM strán, ktoré sa nedohodli na vyporiadaní majetku dohodou, pričom žalobca podal žalobu o vyporiadanie BSM v zákonom stanovenej hmotnoprávnej trojročnej lehote. V danom prípade sa vyporiadava majetok nadobudnutý stranami sporu v období od 17.10.2009 do 16.7.2013. Vychádzal len z dôkazov, ktoré boli stranami v konaní produkované. Hnuteľné veci, ktoré mohli byť nadobudnuté počas trvania manželstva, žalobca ani žalovaná nenavrhli vyporiadať, v žalobe ani neboli uvedené hnuteľné veci na vyporiadanie v rámci BSM, pričom žalovaná taktiež neuviedla existenciu hnuteľných vecí na vyporiadanie. Žalovaná nespochybnila znaleckým posudkom určenú hodnotu predmetného bytu, ktorý spolu so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a zariadeniach a na pozemku prikázal okresný súd do výlučného vlastníctva žalobcu, nakoľko žalobca v uvedenom byte býva spolu s deťmi (pochádzajúcimi s manželstva so žalovanou). Na vyrovnanie podielu za predmetný byt žalobca má potom žalovanej uhradiť polovicu všeobecnej ceny bytu, t.j. 24.300,- Eur. Pasívom na vyporiadanie je úver na bývanie od Slovenskej sporiteľne, a.s. na základe zmluvy o splátkovom úvere č. 0254188373 zo dňa 18.5.2011, použitý na kúpu bytu poskytnutý (v sume 35.200,- Eur), so zostatok ku dňu manželstva vo výške 34.129,13 Eur (na istine, okrem toho je na splatenie aj príslušenstvo). Uvedený úver žalobca spláca aj po zániku manželstva. Z toho dôvodu okresný súd rozhodol o pripadnutí splácania úveru žalobcovi s tým, že žalovaná by bola povinná uhradiť žalobcovi polovice úveru, ktorý bude takto žalobca splácať za ňu, t.j. 1/2 z 34.129,13 Eur = 17.064,56 Eur. Žalovaná v konaní nepreukázala, že úver bol ku dňu zániku manželstva v inej zostatkovej sume, resp. nepreukázala, že by z uvedeného úveru zrealizovala po zániku BSM konkrétnu splátku. Ďalším pasívom je dlh voči Viere Ivičičovej (matke žalobcu) vo výške 21.500,- Eur vzniknutý titulom pôžičiek, ktoré strany dostali postupne s poukazom na výpoveď žalobcu a svedkyne R. O. (1.000,- Eur na vyplatenie zálohy na kúpu bytu, 4.400,- Eur na doplatenie zvyšku kúpnej ceny bytu, 11.000,- Eur na vyplatenie spotrebného úveru, 1.000,- Eur na zakúpenie sedacej súpravy do bytu, 800,- Eur na zakúpenie elektrospotrebičov - myčka, el. rúra, sklokeramická doska, 800,- Eur na zakúpenie televízora Samsung, 300,- Eur na opravu dverí na vozidlo SEAT Ibiza v Žiari nad Hronom, 400,- Eur na opravu turba auta v Žiari nad Hronom, 500,- Eur na odmenu pre advokáta žalovanej za zastupovanie v jej konaní pred súdom, 1.200,- Eur vyplatenie exekúcie vedenej proti žalovanej pre oprávneného Sociálnu poisťovňu). Z uvedených pôžičiek ku dňu zániku manželstva žalobcu a žalovanej nebola uhradená žiadna čiastka. Žalovaná v konaní nepreukázala, že uvedené pôžičky boli ku dňu zániku manželstva v inej zostatkovej sume, resp. nepreukázala, že by z uvedeného dlhu zrealizovala po zániku BSM konkrétnu splátku. Okresný súd rozhodol o pripadnutí splácania pôžičiek žalobcovi s tým, že žalovaná by bola povinná uhradiť polovice dlhu, ktorý bude

takto žalobca spláčať za ňu, t.j. 1/2 z 21.500,- Eur = 10.750,- Eur. Vzhľadom k vyporiadaniu BSM prikázaním žalobcovi do výlučného vlastníctva bytu a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, a spoluvlastníckeho podielu k pozemku v zostatkovej hodnote 48.600,- Eur, a tiež prikázaním žalobcovi splácanie pohľadávok, a to celého úveru na bývanie od Slovenskej sporiteľne, a.s. na základe zmluvy o splátkovom úvere č. 0254188373 zostatkovej výške 34.129,13 Eur a splácanie celej pôžičky D. O. v zostatkovej hodnote 21.500,- Eur, žalobca na majetku nadobudol oproti žalovanej aktíva 48.600,- Eur a pasíva 55.629,13 Eur, t.j. celkovo v rozdiel pasív vo výške 7.029,13 Eur (55.629,13 Eur - 48.600,- Eur). Polovicu výsledného pasíva by mu mala žalovaná doplatiť na vyrovnanie nadobudnutého majetku, t.j. 3.514,56 Eur. Keďže žalobca v žalobnom petite doplatenie uvedeného rozdielu nežiadal, okresný súd mu uvedenú pohľadávku nepriznal.

5. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a žalovanému (správna žalobcovi, pozn. odvolacieho súdu), ktorý bol v konaní plne úspešný, priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Zároveň okresný súd rozhodol o povinnosti strán zaplatiť súdny poplatok, keďže poplatníkom sú obe strany. Bolo ustálené, že masa BSM je tvorená sumou 48.600,- Eur a 3 % tvorí čiastka 1.458,- Eur, ktoré patrí stranám, každý v jednej polovici, t.j. 729,- Eur. Žalobca pri podaní žaloby uhradil poplatok v sume 66,- Eur, doplatok u neho činí sumu 663,- Eur.

7. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podala žalovaná odvolanie a navrhla napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť (1. do bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalobcu a žalovanej patria: - Dvojizbový byt č.X s príslušenstvom, nachádzajúci sa na X. poschodí, vo vchode č. XXX, bytového domu súpisné číslo XXXX, na ulici J. v J., postaveného na pozemku parcelné číslo CKM 4109/1, zast. plochy a nádvoria o výmere 553 m², a na pozemku parc. č. CKM 4109/3, zast. plochy a nádvoria o výmere 849 m², a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku parc. č. 4109/1 a parc. č. 4109/3 o veľkosti 3428/100000, zapísaných na LV č. XXXXX kat. úz. J., katastrálny odbor okresného úradu Skalica v zostatkovej hodnote 48.600,- Eur, pohľadávka Slovenskej sporiteľne, a.s. so sídlom Tomášikova 48, Bratislava z úveru č. 254188373 v zostatkovej výške 34.129,13 Eur, 2. Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov žalobcu a žalovanej sa vyporiadava takto: žalobcovi sa prikazuje do výlučného vlastníctva: dvojizbový byt č. X s príslušenstvom, v zostatkovej hodnote 48.600,- Eur, žalobcovi sa prikazujú do výlučného vlastníctva pasíva: pohľadávka Slovenskej sporiteľne, a.s. so sídlom Tomášikova 48, Bratislava z úveru č. 254188373 v zostatkovej výške 34.129,13 Eur a jej splácanie. Žalobca je povinný uhradiť žalovanej sumu vo výške 10.235,44 Eur do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku titulom finančného vyrovnania rozdielu medzi nadobudnutými aktívami a pasívami. Žalobca je povinný zaplatiť titulom súdneho poplatku na účet OS Skalica 663,- Eur do desať dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Žalovaná je oslobodená od zaplataenia súdneho poplatku v celom rozsahu. Ani jeden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania), resp. zrušil a vec vrátil na opätovné prejednanie. Argumentovala tým, že okresný súd rozhodol v jej neprítomnosti, bez vypočutia. O termíne pojednávania nemala vedomosť, nakoľko jej súdne predvolanie doručené nebolo. V obálke, ktorá bolo zaslané a doručená len Uznesenie zo dňa 9.5.2017, ktorým bola okresným súdom vyzvaná na vyjadrenie sa k návrhu. Na pojednávanie by sa bola určite dostavila resp. ak by sa z vážneho dôvodu nemohla dostaviť poslala by na okresný súd ospravedlnenie, tak ako to už v minulosti urobila. Nemala možnosť sa na pojednávaní ústne k veci vyjadriť, okresný súd prihliadal len na vyjadrenia žalobcu, ako aj na nepravdivé tvrdenia svedkyne R. O. (matky žalobcu), ktorej výpoveď nie je možné považovať za objektívnu. Je zrejmé, že boli porušené jej práva na spravodlivý súdny proces. Za trvania manželstva nadobudli predmetnú nehnuteľnosť, el. spotrebiče (umývačka riadu, teplovzdušná rúra, sklokeramická doska) v celkovej hodnote vyše 1.000,- Eur, televízor (zakúpený na splátky v hodnote 653,28 Eur, nie je pravda, že žalobcova matka naň požičala 800,- Eur), chodbová skriňa zakúpená v Decodome za 300,- Eur, chladnička - 150,- Eur, batéria s umývadlom - 50,- Eur, sedacia súprava - 1.000,- Eur, terárium pre hady - 100,- Eur, mikrovlnná rúra, varná kanvica - 100,- Eur, vysávač - 70,- Eur, ktoré zostali vo vlastníctve žalobcu, bez akéhokoľvek finančného vyrovnania, preto si nárokuje sumu 1.000,- Eur. Tvrdenia svedkyne R. O. sú nepravdivé a účelové. Finančné prostriedky, ktoré im poskytla neboli pôžičkou, jednalo sa o peniaze pochádzajúce z dedičstva po zomrelom otcovi žalobcu. Išlo o finančné čiastky: 4.500,- Eur na doplatenie kúpnej ceny bytu, 1.000,- Eur zálohu na kúpu bytu, 12.000,- Eur na vyplatenie spotrebného úveru č. 254103552 v sume 11.548,38 Eur zo Slovenskej sporiteľne, a.s., finančná hotovosť vo výške 3.000,- Eur spotrebiteľského úveru bola použitá na žalobcove dlhy (spôsobené v čase jeho drogovej

závislosti) a zvyšná suma bola použitá výlučne na „osobné záujmy“ žalobcu t.j. kúpu jeho motorky a príslušenstva k nej, spolu vo výške 17.500,- Eur. Je ochotná akceptovať ako dlh voči žalobcovi sumu 2.750,- Eur (z 5.500,- Eur), neakceptuje sumu 12.000,- Eur. Nie je pravdivé tvrdenie svedkyne, že žalobcovi požičala sumu 500,- Eur v súvislosti s jej podmieneným prepustením (v tom čase už žil žalobca v spoločnej domácnosti s novou partnerkou). Tvrdenia svedkyne ohľadne pôžičiek na opravu či kúpu motorového vozidla sú v tomto prípade irelevantné, nakoľko predmetné auto si žalobca zakúpil ešte pred uzatvorením manželstva. Nie je pravda, že by im svedkyňa poskytla finančné prostriedky na zakúpenie sedacej súpravy v hodnote 1.000,- Eur (zostat. hodnota ako uviedol žalobca je 350,- Eur), na zakúpenie elektrospotrebičov v hodnote 1.000,- Eur (zostat. hodnota je 5.002,- Eur, na zakúpenie televízora v hodnote 653,28 Eur, má doklad, že bol kúpený na splátky, ktoré sme spoločne so žalobcom splácali mesačne po 27,22 Eur), na vyplatenie jej exekúcie do Sociálnej poisťovne v hodnote 1.200,- Eur. Uvedené veci kúpovali zo spoločných finančných prostriedkov, prípadne za finančné prostriedky, ktoré dostali od jej rodiny. Žalobca vo svojej výpovedi zabudol uviesť a resp. započítať všetky dary - finančné prostriedky od jej rodiny, ktoré celkovom vyporiadaní neboli zohľadnené a predstavujú minimálne výšku 4.800,- Eur (3.000,- Eur od starej matky p. Safkovej, - 1.200,- Eur od jej matky p. J., 300,- Eur od jej otca p. J., 200,- Eur na nákup obývacjej steny od jej rodičov, elektrikárske práce jej otca na predmetnom byte v hodnote viac ako 100,- Eur). Z hodnoty ohodnotenej znalcom za byt vo výške 48.600,- Eur na ňu pripadá suma 24.300,- Eur, resp. suma 21.500,- Eur (po odpočítaní sumy 2.750,- Eur). Z pohľadovky Slovenskej sporiteľne, a. s. úveru č. 254188373 v zostatkovej výške 34.129,13 Eur, z čoho je suma vo výške 17.064,56 Eur. Z hodnoty zariadenia bytu si nárokuje sumu 1.000,- Eur a tiež sumu 4.800,- Eur (finančné dary od jej rodiny a pomocné práce jej otca). Pripojila čestné prehlásenie matky žalovanej, splátkový kalendár - kúpa televízora. Žiada o oslobodenie od zaplatenia súdneho poplatku, ktoré jej bol uložený.

8. Žalobca odvolanie nepodal, k odvolaniu žalovanej sa vyjadril a uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny a spravodlivý. Bol nútený podať žalobu, dňa 20.2.2014 zaslal žalovanej návrh na vyporiadanie dohodou, avšak žalovaná doporučenú listovú zásielku neprevzala. Opakovaný písomný návrh dohody prevzala. Ani po osobnej návšteve žalobcu s uzavretím dohody nesúhlasila. Za tri roky sa ani raz nedostavila na žiadne pojednávanie okresného súdu. Tvrdenie, že nebola upovedomená o termíne pojednávania, považuje za účelové. Návrh na dohody žalovaná doručila okresnému súdu už v priebehu súdneho. Jedná sa návrh dohody, ktorý jej zasielal žalobca, pričom ho len prefotila, vypustila z neho časť týkajúcu sa pasív zaniknutého BSM a zmenila bod IV. pôvodného návrhu. Tvrdenie žalovanej, že finančné prostriedky zapožičané matkou žalobcu R. O. neboli pôžičkou, ale dedičstvom žalobcu tiež nie je pravdivé. Otec žalobcu zomrel XX.X.XXXX a žalobca uzavrel manželstvo so žalovanou dňa 17.10.2009. Zavádzajúce sú aj jej tvrdenia ohľadne nadobudnutia huteľných vecí. Žalovaná bývala v predmetnom byte len necelých 5 mesiacov. V období od 9.11.2011 do 20.2.2013 bola vo výkone trestu odňatia slobody, počas ktorej doby sa na chode spoločnej domácnosti nijako nepodieľala a ani na splácaní úveru.

9. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej CSP), ktorý nahradil a zrušil do 30.6.2016 účinný zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej OSP). Odvolací súd pristupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa CSP.

10. Ako vyplýva z vyššie citovaného ustanovenia zákona nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesných právnych noriem, ktorá znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti Civilného sporového a mimosporového poriadku. Predkladateľ pamätá na situácie, kedy by nová právna úprava zhoršila postavenia strany a tieto rieši prechodnými ustanoveniami. Pri dôvodných prípadoch sú stanovené výnimky (§ 470 ods. 2, 3, 4) z tohto základného pravidla.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex officio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez

potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), bez potreby doplnenia dokazovania, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu je možné priznať čiastočne úspech (IV. a V. výrok), keďže rozsudok v týchto napadnutých častiach nemožno považovať za vecne správny, avšak v napadnutých I., II., III., VI. výrokoch nebolo odvolanie dôvodné, keďže rozsudok v týchto častiach je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho čiastočné potvrdenie v zmysle § 387 CSP a čiastočnú zmenu podľa § 388 CSP.

12. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, ak vypořiadal BSM strán výrokmi napadnutého rozsudku, s poukazom na odvolacie dôvody, že okresný súd rozhodol v neprítomnosti a bez vypočutia žalovanej, ktorej nebolo predvolanie na termín pojednávania (27.6.2017) doručené, že prihladol len na vyjadrenia žalobcu a nepravdivé tvrdenia svedkyne R. Ivičičovej.

13. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o zistené skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobkyňou uplatneného nároku a pretože v podstatnom zdieľa i jeho právny záver vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na výstižné, správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku (s výnimkou uloženia povinnosti zaplatiť súdny poplatok). Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi (žalovanej). Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

14. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca podal žalobu na okresný súd dňa 26.3.2014, v ktorom navrhol rozsah masy bezpodielového spoluvlastníctva na vypořiadanie. Podaním doručeným okresnému súdu dňa 14.4.2014 žalobca upravil petito žaloby (doplnil predmet masy BSM). Dňa 13.1.2015 bolo žalovanej doručenie predvolania na termín pojednávania dňa 29.1.2015 o 13.30 hod. spolu so žalobou, jej doplnením a poučením. Podaním doručeným okresným súdu dňa 28.1.2015 požiadala žalovaná o odročenie pojednávania dňa 29.1.2015 a aj o odloženie písomného vyjadrenia k žalobe (spolu s lekársnym nálezom zo dňa 7.1.2015). Pojednávanie určené na termín 29.1.2015 bolo odročené na termín 26.5.2015 (zápisnica o pojednávaní zo dňa 29.1.2015 na č.l. 43). Predvolanie na termín pojednávania dňa 26.5.2015 bolo žalovanej doručené dňa 24.4.2015. Podaním doručeným okresného súdu dňa 25.5.2015 žalovaná požiadala o odročenie pojednávania dňa 26.5.2015 z dôvodu jej tehotenstva, keď z dôvodu zdravotných problémov nemôže cestovať, navrhla nový termín po termíne jej pôrodu 17.8.2015 (pripojila tehotenskú knižku). Pojednávanie určené na termín 26.5.2015 bolo odročené na termín 24.9.2015 (zápisnica o pojednávaní zo dňa 26.5.2015 na č.l. 53). Podaním doručeným dňa 24.9.2015 žalovaná požiadala o odročenie pojednávania dňa 24.9.2015 z dôvodu narodenia syna (27.8.2015), keď zo zdravotných dôvodov je pre ňu cesta neprípustná (pripojila rodný list). Na pojednávaní dňa 24.9.2015 začal okresný súd dokazovanie vo veci, pojednávanie bolo odročené na termín 2.2.2016 (zápisnica o pojednávaní zo dňa 24.9.2015 na č.l. 60). Predvolanie na termín pojednávania dňa 2.2.2016 bolo žalovanej doručené dňa 12.1.2016. Podaním doručeným dňa 2.2.2016 žalovaná požiadala o odročenie pojednávania dňa 2.2.2016 z dôvodu choroby jej syna (predložila výmenný list). Pojednávanie dňa 2.2.2016 bolo odročené na termín 19.5.2016 (zápisnica o pojednávaní zo dňa 22.2.2016 na č.l. 76). Predvolanie na termín pojednávania dňa 19.5.2016 bolo žalovanej doručené dňa 18.4.2016. Podaním doručeným dňa 18.5.2016 žalovaná požiadala o odročenie pojednávania dňa 19.5.2016 z dôvodu choroby jej syna (predložila výmenný list). Pojednávanie dňa 19.5.2016 bolo odročené na termín 11.10.2016 (zápisnica o pojednávaní zo dňa 19.5.2016 na č.l. 85). Dňa 16.9.2016 bolo žalovanej doručené predvolanie na termín 11.10.2016 spolu s uznesením č. k. 5C/96/2014-90 zo dňa 12.9.2016 (výzva na vyjadrenie k žalobe), uznesením č. k. 5C/96/2014-91 zo dňa 12.9.2016 (poučenie podľa § 160 ods. 1, 2 CSP, vrátane poučenie aj podľa § 154 CSP). Mailom doručeným okresnému súdu dňa 10.10.2016 žalovaná požiadala o odročenie pojednávania dňa 11.10.2016 z dôvodu, že je mimo územia SR. Na pojednávaní dňa 11.10.2016 bola vypočutá svedkyňa R. O., pojednávanie bolo odročené na termín 24.1.2017. Predvolanie na termín 24.1.2017 (vrátane uznesenia č. k. 5C/96/2014-111 zo dňa 10.1.2017 obsahujúce okrem iného aj poučenie podľa § 154 Civilného sporového poriadku SP) bolo žalovanej doručené dňa 18.1.2017. Podaním doručeným okresnému súdu dňa 20.1.2017 žalovaná požiadala o odročenie pojednávania dňa 24.1.2017 z dôvodu veku syna a nemožnosti cestovať hromadnou dopravou, navrhla odloženie veci na jún až september

(pripojila dohodu o vyporiadaní BSM, podľa ktorej byt vrátane hnuteľných vecí tvoriacich zariadenie bytu preberá do výlučného vlastníctva žalobca. Nehnuteľný majetok prechádza na deti Q. a G.. Všetky pasíva, ktoré vznikli za trvania manželstva a aj splátkový úver poskytnutý na základe úverovej zmluvy č. 0254188373 Slovenskou sporiteľnou vo výške 35.200,- Eur preberá žalobca). Dňa 11.3.2017 bolo žalovanej doručené predvolanie na termín 4.4.2017. Dňa 31.3.2017 bolo okresnému súdu doručené podanie žalovanej, ktorým žiadala odloženie pojednávania 4.4.2017 z dôvodu choroby syna (pripojila výmenný lístok). Pojednávanie dňa 4.4.2017 bolo odročené z dôvodu neprítomnosti strán na termín 27.6.2017 (zápisnica o pojednávanií zo dňa 4.4.2017 na č.l. 131). Podľa úpravy sudcu na č.l. 132 zákonný sudca uložil spolu s predvolaním na termín 27.6.2017 doručiť žalovanej aj uznesenie č. k. 5C/96/2014-134 zo dňa 9.5.2017 (obsahujúce výzvu na vyjadrenie sa k žalobe). Predvolanie na termín 27.6.2017 bolo žalovanej doručené dňa 22.5.2017 (doručenka čl. 132). Na pojednávanií dňa 27.6.2017 bolo vo veci vyhlásené dokazovanie za skončené, bol vyhlásený rozsudok v neprítomnosti žalovanej, ktorá mala doručenie predvolania včas a riadne vykázané, neúčast' na pojednávanií neospravedlnila (zápisnica o pojednávanií zo dňa 27.6.2017 na č.l. 144).

15. Podľa § 111 ods. 1 CSP, do vlastných rúk sa doručuje tak, že adresát potvrdí prijatie písomnosti na potvrdení o doručení písomnosti (ďalej len "doručenka"); údaje v doručení sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. Doručenia sa verejnou listinou.

16. Podľa § 178 ods. 2 CSP, predvolanie sa doručuje strane alebo jej zástupcovi tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať.

17. Odvolací súd nestotožnil s námietkou žalovanej, že jej nebolo doručené predvolanie na termín pojednávania dňa 27.6.2017, keď z obsahu doručenej podpísanej žalovanou dňa 22.5.2017 (čl. 132 spisu) vyplýva, že podpisom potvrdila prevzatie doručovanej zásielky s predvolaním na termín (vrátane výzvy na vyjadrenie k žalobe, ktorej doručenie nespochybnila ani žalovaná v odvolaní). Iba samotné tvrdenie žalovanej, že v predmetnej obálke sa predvolanie na termín 27.6.2017 nenachádzalo s tým, že to bude asi chybou pracovníčky okresného súdu nepreukazuje opak a to riadneho doručenia a teda aj prevzatia predvolania na termín 27.6.2017 žalovanou v súlade s citovaných § 111 ods. 1 CSP. Opak nepreukazuje ani námietka žalovanej, že na termín by sa určite dostavila, resp. by poslala ospravedlnenie, tak ako to urobila už v minulosti. Zároveň odvolací súd konštatuje, že okresný súd postupoval v súlade s § 178 ods. 1 CSP, keď žalovanej bolo predvolanie na termín pojednávania 27.6.2017 doručené viac ako päť dní pred termínom pojednávania a teda (správne) rozhodol v neprítomnosti žalovanej, ktorá svoju neúčast' na pojednávanií dňa 27.6.2017 neospravedlnila ako aj v súlade s § 154 CSP, keď na pojednávanií dňa 27.6.2017 vyhlásil dokazovanie za skončené. Pričom podľa spisu uvedeného v odseku 13 vyplýva, že žalovanej bolo dňa 16.9.2015 a dňa 24.1.2017 doručené uznesenie, ktoré obsahovalo aj poučenie podľa § 154 CSP.

18. Ani Námietka žalovanej, že na pojednávanií (27.6.2017) sa nemala možnosť ústne k veci vyjadriť v danej veci neobstojí, predovšetkým preto, že sa jednalo o jedno z viacerých určených termínov pojednávanií na okresnom súde ale aj preto, že predmetného pojednávania sa nezúčastnila z vlastnej vôle a podľa obsahu zápisnice sa predmetnom pojednávanií sa žiadne dokazovanie ani nevykonávalo, pričom po záverečnom vyjadrení žalobcu bolo dokazovanie vyhlásené za skončené a následne bol vyhlásený rozsudok. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, hoci žalovaná v odvolaní deklarovala záujem o ústne vyjadrenie sa k predmetnej veci, ktorý možno realizovať iba jej osobnou účasťou na pojednávanií, túto však ani raz využila, hoci vo veci okresný súd nariadil viacero pojednávanií (ktorých sa nezúčastnila) a to počas doby cca 29 mesiacov podľa obsahu spisu uvedeného v odseku 13. Pričom prvé pojednávanie bolo určené na termín 29.1.2015 a následne bolo vo veci vytýčených ďalších 8 pojednávanií, posledný 9. termín dňa 27.6.2017 (vyhlásený napadnutý rozsudok). Odvolací tu poukazuje na laxný postoj žalovanej ako strany sporu, ktorá sa počas celej doby sporu, hoci na to bola súdom prvej inštancie viackrát vyzvaná (žaloba doručená žalovanej dňa 29.1.2015, výzvy na vyjadrenie k žalobe doručené dňa 16.9.2015, dňa 24.1.2017 a dňa 22.5.2017), tak ako bolo to (správne) skonštatoval aj okresný súd v odseku 2 napadnutého rozsudku, vyjadrila iba raz písomne takým spôsobom, že predložila ňou podpísanú Dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, podľa ktorej predmetný byt a všetky pasíva vrátane splátkového úveru poskytnutého Slovenskou sporiteľnou, a.s. preberá žalobca. Zároveň, že nehnuteľný majetok prechádza na deti Q. a G.. Hnuteľné veci tvoriace zariadenie bytu ani inú masu BSM neuviedla. Pričom aj samotná žalovaná v odvolaní potvrdila, že výzva na vyjadrenie (uznesenie zo dňa 9.5.2017) jej bola doručená, avšak ani na túto (poslednú) výzvu

okresného súdu nereagovala vôbec, hoci lehota na vyjadrenie jej uplynula ešte pred určeným termínom pojednávania dňa 27.6.2017, ktorého sa však nezúčastnila.

19. S ohľadom na závery odvolacieho súdu v odseku 17, 18 odvolací súd konštatuje, že právo žalovanej na spravodlivý súdny proces nebolo porušené, keď to bola práve žalovaná, ktorá svojou pasivitou a nezaujmom o daný spor prispela k tomu, že na pojednávaní dňa 27.6.2017 okresný súd po splnení zákonných procesných ustanovení ukončil dokazovanie a vyhlásil rozsudok vo veci, pričom vychádza z tvrdení a dôkazov predložených žalobcom, ktoré neboli zo strany žalovanej počas konania na súde prvej inštancie spochybnené. Odvolací súd poukazuje na to, že postoj žalovanej ako strany sporu je o to zarážajúci, keďže konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je konaním, v ktorom majú obe strany tak postavenie žalobcu, ako aj postavenie žalovaného (iudicium duplex). Táto skutočnosť sa prejavuje najmä tým, že podaním žaloby žalobcu na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov súdom je uplatnené aj rovnaké právo žalovaného, a taktiež jeho právo na súdnu ochranu v tejto veci.

20. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

21. Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu, ods. 2 na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

22. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné, ods. 2 ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

23. Podľa § 153 ods. 1 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, ods. 2 na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu, ods. 3 ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

24. Podľa § 154 CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

25. Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

26. Civilný sporový poriadok zaviedol do slovenského procesného práva ako novum právny inštitút prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany (§ 149 CSP). Tento inštitút je naviazaný najmä na zásadu koncentrácie konania (§ 154 CSP). Koncentrácia konania vyžaduje, aby strana sporu vykonala špecifikované procesné úkony v určitej fáze konania. Omeškané procesné úkony sú neúčinné. Účelom zmeny je urýchlenie konania, čo sa prejavuje precizovaním procesných povinností strán sporu pri predkladaní skutkových tvrdení a dôkazných návrhov a pod. Zaviedla sa diskrečná právomoc súdu (podľa okolností konkrétneho prípadu) neprihliadnuť na procesné úkony strán sporu, ktoré neboli urobené včas.

27. V záujme zefektívnenia dokazovania zákonodarca v Civilnom sporovom poriadku pristúpil k novej koncepcii koncentrácie konania, ktorej zmyslom je uskutočniť isté procesné úkony v určitej fáze konania, čo zvyšuje procesnú zodpovednosť strán sporu a ich prístup k plneniu dôkaznej povinnosti. Strany sporu musia do momentu určeného zákonom uviesť všetko (skutkové tvrdenia aj dôkazy), na čom chcú postaviť svoj nárok, resp. poprieť nárok protistrany. Ak tak neurobia v zákonom určenej dobe,

túto možnosť stratia. Možnosť modifikácie predmetu dokazovania sa eliminuje len na nevyhnutné a nepredvídateľné zmeny alebo na zmeny vyplývajúce z výsledkov vykonaného dokazovania. Na skutočnosti a dôkazy predložené a označené neskoro súd neprihliada, hľadá sa na ne akoby neboli uplatnené. Civilný sporový poriadok rozlišuje sudcovskú a zákonnú koncentráciu konania (§ 153 a § 154 CSP). Sudcovská koncentrácia sa neuplatní v sporoch s ochranou slabšej strany, okrem výnimky, ak je spotrebiteľ v konaní zastúpený advokátom (§ 291 ods. 3 v spojení s § 296 CSP).

28. Ustanovenie § 153 CSP o sudcovskej koncentrácii konania je normatívnym vyjadrením základného princípu zakotveného v článku 5 CSP (súd môže v rozsahu ustanovenom zákonom odmietnuť procesné úkony, ktoré vedú k nedôvodným prieťahom v konaní). Vo všeobecnosti procesný úkon v zmysle § 153 ods. 1 CSP nie je vykonaný včas, ak ho strana sporu mohla vykonať skôr, ak by konala starostlivo.

29. Prostriedky procesnej obrany, ktoré sú obsahom vyjadrenia žalovaného k žalobe (§ 167 ods. 2 a 4 CSP) sú predložené včas, ak sú predložené v lehotách podľa § 167 CSP. V zásade platí, ak neexistujú osobitné dôvody, že predloženie skutkových tvrdení alebo dôkazných návrhov až na pojednávaní nie je včasné.

30. Sudcovská a zákonná koncentrácia konania podľa ustanovení CSP v podstate vylučuje, aby strana mohla v odvolacom konaní prednášať ďalšie návrhy, ktoré opomenula zo svojej viny predniesť pred súdom prvej inštancie. Pokiaľ ide o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva vychádzajúc z masy BSM, ktorú označil žalobca už v žalobe, je nutné uviesť, že žalovaná sa z vlastnej vôle nezúčastňovala pojednávaní, nevyjadrila sa k žalobe žalobcu, čím sa zbavila možnosti namietať závery okresného súdu, ktoré vyústili k rozhodnutiu okresného súdu. Pokiaľ by sa žalovaná zúčastnila pojednávaní, resp. sa k žalobe vyjadrila, musel by sa okresný súd jej prípadnou obranou (tvrdeniami) zaoberať, zohľadnil pri dokazovaní (§ 153 a § 154 CSP) a rozhodovaní. Nestalo sa tak však (dôvodne), preto zákon neumožňuje strane, aby v odvolacom konaní dôvodila skutočnosťami, ktoré mala predniesť na konaní pred prvoinštančným súdom, avšak z dôvodu vlastného zanedbania (nepřítomnosť na pojednávaní, nevyjadrení sa k tvrdeniam žalobcu v žalobe) tak neurobila. Pričom uvedené sa týka argumentácia žalovanej ohľadom rozsahu masy BSM (jej doplnenie o hnutelné veci a ich hodnotu), zohľadnenia darov rodiny žalovanej v sume 4.800,- Eur (vrátane hodnoty elektrikárskych prác otca žalovanej), popretia pôžičky od matky žalobcu (keď voči žalobcovi akceptuje ako dlh sumu 2.750,- Eur). Taktiež argumentácia žalovanej v odvolaní o spochybnení tvrdení svedkyne nemôže v odvolacom konaní obstáť, pretože obchádza ustanovenia zákona o sudcovskej koncentrácii konania (§ 153 CSP) a zároveň aj o zákonnej koncentrácii konania (§ 154 CSP). Bolo vecou žalovanej, aby predniesla argumenty proti pravdivosti výpovede v konaní pred súdom prvej inštancie a vo chvíli keď sporový poriadok takýto prednes pripúšťa.

31. Navrhovanie dôkazov v civilnom sporovom konaní má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 132 ods. 1, § 150 ods. 1 CSP). Povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť môže strana v závislosti od jej procesného postavenia plniť od začiatku sporu v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávaní, pri odročovaní pojednávaní. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení žalovaného. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania (§ 154 CSP). Cieľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu, bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou, v opačnom procesnom postavení než je ten, kto nespĺnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť.

32. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi strany v spore závisí na tom, ako vymedzuje právna norma ich práva a povinnosti. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo, musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeleniu.

33. Skutočnosti a dôkazy, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie, nemožno v zásade pred odvolacím súdom uplatniť (výnimky formuluje § 366 CSP). V civilnom procese sa uplatňuje tzv. neúplný apelačný systém, kedy súd je viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania a strana môže v odvolacom konaní vzniesť námietky proti postupu prvoinštančného súdu len v prípade, ak dané

námietky boli už predmetom posudzovania zo strany tohto súdu. Súd druhej inštancie vystupuje len ako opravný súd, jeho úlohou nie je vykonávať nové dôkazy či zaoberať sa novými skutočnosťami, ktoré v prvoinštančnom konaní neboli produkované.

34. Aj v tejto súvislosti postačí dodať, že bolo povinnosťou žalovanej použiť prostriedky procesnej obrany vyjadriť sa k tvrdeniam žalobcu a predložiť dôkazy na preukázanie ich nepravdivosti. Ide tu o aplikáciu § 151 ods. 1, 2 CSP. Sudcovská koncentrácia konania v zmysle § 153 ods. 1 CSP, ukladá stranám povinnosť uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú upravené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Žalovaná mala poprieť tvrdenia, ktoré žalobca uviedol v žalobe (prípadne počas konanie pred súdom prvej inštancie), čo neurobila, a tak vstúpili do rozhodovacieho procesu účinky § 151 ods. 1 CSP. Preto okresný súd postupoval správne, keď v konaní vychádzal z tvrdení žalobcu ako aj z dôkazov, ktoré predložil, resp. navrhol vykonať.

35. Podľa § 149 <. Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka. Ak do 3 rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do 3 rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnuiteľné veci, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastníci užíva. U ostatných hnuiteľných vecí a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerane o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné. S prehĺbením dispozitívneho charakteru noriem upravujúcich bezpodielové spoluvlastníctvo manželov platí, že manželia nemusia pre vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov zvoliť jediný spôsob, ale môžu kumulovať rôzne spôsoby. Ohľadne časti majetku uzavru dohodu, časť učinia predmetom konania o vyporiadani BSM a zvyšok bude vyporiadany na základe zákonnej domnienky. Nemožno im vnucovať určitý spôsob vyporiadania, preto ak podajú návrh na vyporiadanie len časti spoločného majetku, je súd týmto rozsahom viazaný (nie je viazaný navrhnutým spôsobom vyporiadania). Súd tak môže do vyporiadania zahrnúť len ten majetok, ktorý strany výslovne učinili predmetom vyporiadania. Z uvedeného vyplýva, že v konaní o vyporiadanie BSM môže súd vyporiadať len ten majetok, ktorý účastníci konania navrhli k vyporiadaniu do 3 rokov od jeho zániku. Predchádzajúca prax, ktorá umožňovala kedykoľvek v priebehu konania o vyporiadanie BSM navrhnúť nové položky k vyporiadaniu, vychádzala zo staršej úpravy, ktorá predpokladala, že súd z úradnej povinnosti pátra po majetku BSM a je povinný vyporiadať jeho celú masu. Tento názor, ktorý v praxi okrem iného viedol k neprimeranému predlžovaniu sporov, pretože umožňoval neobmedzené rozširovanie vyporiadavaného majetku, je už v súčasnej dobe neudržateľný vzhľadom k hmotnoprávnej úprave vychádzajúcej najmä z posilnenia dispozitívneho charakteru noriem upravujúcich vyporiadanie BSM, taktiež vzhľadom k uplatneniu zásad prejednávacej a dispozičnej v civilnom sporovom konaní.

36. Zásady, z ktorých je treba vychádzať pri vyporiadani bezpodielového spoluvlastníctva manželov, upravuje ust. § 150 Občianskeho zákonníka <. tak, že pri vyporiadani sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliada predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti. Stanovenie rozsahu a ocenenia majetku a hodnôt v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je predpokladom pre určenie hodnotových podielov oboch manželov. Za týmto vyporiadani z hľadiska kvantitatívneho nasleduje vyporiadanie kvalitatívne, t. j. určenie, ktoré z vecí a pohľadávok z bezpodielového spoluvlastníctva manželov pripadnú každému z manželov.

37. Pri určení, ktoré konkrétne veci alebo pohľadávky, majú byť každému z manželov pridelené, zákon nestanovuje výslovne žiadne hľadiská. Určujúcim je účelné využitie vecí tak, aby nebolo treba na vyrovnanie podielov peňažnú sumu. Takýto postup však nie je bezvýnimčný. Podľa judikatúry sa za jedno z hľadísk pre prikázanie vecí manželovi považuje spravidla dlhodobé užívanie vecí týmto manželom po rozvode. Pri rozhodovaní o tom, ktoré zo spoločných vecí pripadnú jednému z

manželov do výlučného vlastníctva, je potrebné tiež prihliadnúť na to, aby boli veci tvoriace bezpodielové spoluvlastníctvo využité v súlade s potrebami maloletých detí a prihliada sa tiež na to, ako sa ktorý z manželov zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí aj v dobe, keď manželia už nežili v spoločnej domácnosti. Vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa vykonáva ako vyporiadanie v tzv. širšom zmysle, čo znamená, že do úvahy sa berú a vyporiadávajú aj pohľadávky a dlhy vzniknuté za trvania manželstva strán a ich spoločného hospodárenia.

38. Pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov súd prvej inštancie vychádzal z princípu parity, teda rovnosti podielov, kedy výnimku z tejto zásady vo veci nezistil. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie správne ustálil rozsah bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu (že predmetom vyporiadania je dvojizbový byt č. X a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku zapísaný na LV č. XXXXX, k. ú. J., pohľadávka Slovenskej sporiteľne, a.s. vo výške 34.129,13 Eur, pohľadávka R. O., nar. XX.X.XXXX, bytom J., R. X, vo výške 21.500,- Eur), správne potom v konečnom dôsledku prikázal predmetný byt do výlučného vlastníctva žalobcu, ktorý v predmetnom bytu žije okrem iných aj s maloletými deťmi pochádzajúci z manželstva so žalovanou, čo nespochybnila žalovaná ani v priebehu konania na súde prvej inštancie a ani v odvolaní, správne prikázal žalobcovi na splácanie pohľadávku Slovenskej sporiteľne, a.s. vo výške 34.129,13 Eur, čo žalobca aj sám navrhol, žalovaná nespochybnila v konaní na súde prvej inštancie a ani v odvolaní, správne prikázal žalobcovi na splácanie pohľadávku voči R. O. vo výške 21.500,- Eur, čo navrhol sám žalobca, žalovaná nenamietala v konaní na okresnom súde. Okresný súd správne dokazovaním zistil celkovú hodnotu vecí patriacich do BSM v sume 48.600,- Eur (nehnutelnosť prikázaná do vlastníctva žalobcu) a pasív v sume 55.629,13 Eur (zostatok úveru v Slovenskej sporiteľni, a.s. v sume 34.129,13 Eur a zostatok pôžičiek R. O. v sume 21.500,- Eur). Žalobca pri vyporiadaní BSM získal majetok v hodnote 48.600,- Eur (nehnutelnosť), teda viac o sumu 24.300,- Eur ako je konečná výška jeho podielu na vyporiadavanej nehnuteľnosti, preto musí mal v rámci vyporiadania spoločného majetku zaplatiť žalovanej sumu 24.300,- Eur. V konaní však bol predmetom vyporiadania aj neuhradený zostatok dlhu z úveru v Slovenskej sporiteľni, a.s. v sume 34.129,13 Eur, ako aj zostatok pôžičiek R. O., keď aj na úhrade týchto dlhov sa strany podieľajú rovnakým dielom, a tieto dlhy boli prikázané na splácanie výlučne žalobcovi, pričom na žalovanú pripadá z týchto pasív 1-ica vo výške 27.814,57 Eur, ktorú musí zaplatiť žalobcovi. Rozdiel sumy 24.300,- Eur (ktorú je povinný zaplatiť žalobca žalovanej) a sumy 27.814,57 Eur (ktorú je naopak povinná zaplatiť žalovaná žalobcovi), tak aby bola zachovaná rovnosť podielov 1 je vo výške 3.514,56 Eur, ktorá predstavuje zároveň aj sumu na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Čistá hodnota majetku patriaceho do BSM tak predstavuje zápornú sumu vo výške 7.029,13 Eur, na ktorej sa každá zo strán podieľa polovicou 3.514,46 Eur. Vzhľadom na to, že žalobca požiadavku na zaplatenie sumy 3.514,56 Eur neuviedol v žalobe a ani v priebehu konania na súde prvej inštancie, okresný súd správne rozhodol III. výrokom napadnutého rozsudku, že žalovaná túto povinnosť nemá. Odvolací súd ešte uvádza, že žalobca tento záver okresného súdu nenapadol odvolaním a ani nespochybnil v podanom vyjadrení k odvolaniu žalovanej, keď opačný záver by nezodpovedal ani požiadavke žalobcu v zmysle jeho žaloby.

39. Závery súdu prvej inštancie, čo do zadefinovania tzv. masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov a spôsobu rozdelenia jednotlivých vecí a pasív, týkajúce sa vyporiadania podľa výroku I., II. ako aj rozhodnutia o neuložení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi finančné vyrovnanie III. výrok preskúmaného rozsudku a obsiahnuté v napadnutom rozsudku treba považovať za súladné so zákonom a skutkovými zisteniami plynúcimi z riadneho dokazovania a odvolaciemu súdu ostáva len konštatovať správnosť dôvodov použitých na podporu takýchto záverov a s týmito sa v rozhodujúcej časti stotožniť. Neobstoja preto námietky žalovanej v odvolaní, s ktorými sa už vyššie vyporiadal odvolací súd a považoval ich za nedôvodné. Odvolací súd ešte dopĺňa, že žalovaná v odvolaní vychádza z odlišných skutkových záverov než súd prvej inštancie a robí si vlastné skutkové závery.

40. Napokon žalovaná napadla odvolaním V. výrok rozsudku súdu prvej inštancie o povinnosti zaplatiť súdny poplatok vo výške 729,- Eur, keď zároveň navrhla priznať oslobodenie od platenia súdneho poplatku. Okresný súd uznesením č. k. 5C/96/2014-214 zo dňa 26.6.2018 (po podaní odvolania) priznal žalovanej oslobodenie od platenia súdnych poplatkov spojených s konaním na Okresnom súde Skalica pod spisovou značkou 5C/96/2014 v celom rozsahu.

41. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. <. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej aj „zákon o súdnych o poplatkoch“) poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je

podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu (písm. a/ ustanovenia), resp. obaja účastníci v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo jeden z nich podľa rozhodnutia súdu (písm. c/ ustanovenia).

42. Podľa § 2 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch, ak vznikne viacerým poplatníkom podľa odseku 1 povinnosť zaplatiť poplatok spoločne, platia ho spoločne a nerozdielne.

43. Podľa Položky 6 Sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona o súdnych poplatkoch poplatok z návrhu na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je 66 eur (písm. a/ položky) a za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov z predmetu konania, ak sa konanie skončilo rozsudkom je 3 % a ak sa konanie skončilo súdnym zmiernom 1%, najmenej však 66 eur a najviac 16.596,50 eur (písm. b/ položky).

44. Čo sa týka poplatkovej povinnosti, odvolací súd uvádza, že konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je konaním, v ktorom majú obe strany tak postavenie žalobcu, ako aj postavenie žalovaného (iudicium duplex). Táto skutočnosť sa prejavuje najmä tým, že podaním žaloby žalobcu na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov súdom je uplatnené aj rovnaké právo žalovaného, a taktiež jeho právo na súdnu ochranu v tejto veci. Na špecifickosť konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov reflektuje aj zákon o súdnych poplatkoch, v zmysle ktorého poplatníkom sú obaja účastníci v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo jeden z nich podľa rozhodnutia súdu, pričom ak vznikne viacerým poplatníkom povinnosť zaplatiť poplatok spoločne, platia ho spoločne a nerozdielne.

45. Keďže spor skončil vyporiadáním bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na ktorom mali strany rovnaký podiel a aj postoj strán sporu vo veci bol v zásade rovnaký, správnym je uloženie poplatkovej povinnosti za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov obom stranám sporu a to spoločne a nerozdielne. Konanie sa skončilo rozsudkom o vyporiadání bezpodielového spoluvlastníctva manželov, preto mala byť pri výpočte súdneho poplatku použitá sadzba 3 % z ceny všetkých vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a ostatných hodnôt, ktoré sa pritom vyporiadávajú, t. j. hodnota aktív v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov (§ 7 ods. 8 zákona o súdnych poplatkoch), teda zo sumy 48.600,- Eur, pričom okresný súd správne určil výšku súdneho poplatku 1.458,- Eur ako 3 % (zo sumy 48.600,- Eur). Nesprávny však už bol postup okresného súdu, ktorý nepostupoval podľa § 2 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch, pričom súdny poplatok vo výške 1.458,- Eur nesprávne rozdelil s tým, že každá strana sporu má zaplatiť polovicu t. j. 729,- Eur, pričom žalobcovi sumu súdneho poplatku takto určenú ešte neodôvodnene (nesprávne) znížil o sumu 66,- Eur (ktorú zaplatil žalobca za podanie žaloby (položka 6 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov). Keďže okresný súd uznesením č. k. 5C/96/2014-214 zo dňa 26.6.2018 priznal žalovanej oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, zanikla jej povinnosť zaplatiť súdny poplatok. Žalobca ako strana sporu je teda povinný zaplatiť súdny poplatok vo výške 1.458,- Eur ako poplatník podľa § 2 ods. 1 písm. b) zákona o súdnych poplatkoch. Preto došlo k zmene napadnutého V. výroku rozsudku súdu prvej inštancie o poplatkovej povinnosti žalovanej ako aj IV. výroku o poplatkovej povinnosti žalobcu a to spôsobom uvedeným vo výroku II. tohto rozsudku.

46. Žalovaná namietala VI. výrok napadnutého rozsudku, ktorým okresný súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, keď ako argument uviedla, že mala snahu sa mimosúdne dohodnúť. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že predtým ako žalobca podal na okresný súd žalobu (dňa 26.3.2014) listom zo dňa 20.2.2014 (na čl. 19) navrhol žalovanej uzavretie dohody, ktorý však žalovaná neprevzala. Žalovaná dňa 20.1.2017 doručila okresnému súdu dohodu, ktorej obsah je označený v odseku 14. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalovanej odvolací súd uvádza, že túto nemožno považovať za dôvodnú, keďže žalovaná nepreukázala skutočnú snahu uzavrieť mimosúdnu dohodu už predtým ako žalobca podal žalobu, pričom ani doručenie dohody zo strany žalovanej (dňa 20.1.2017) t. j. odstupom skoro troch rokov po podaní žaloby nemožno vyhodnotiť ako relevantný záujem o mimosúdne vyriešenie veci, a to s ohľadom už aj na postoj žalovanej k sporu, tak ako to konštatoval už odvolací súd vyššie, keď ani od podania žaloby do vyhlásenia napadnutého rozsudku sa žalovaná nevyjadrila k žalobe (vôbec) a ani jedenkrát sa nezúčastnila pojednávaní označených v odseku 14. Je nepochybné, že úspešnou stranou sporu bol žalobca, keď okresný súd vyporiadal BSM v zmysle jeho žaloby a podľa § 255 ods. 1 CSP jemu teda prináleží náhrada trov konania podľa pomeru úspechu,

príčom okresný súd správne priznal žalobcovi ako úspešnej strane nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v plnom rozsahu. Odvolací súd tak ako zjavne aj okresný súd nezistil dôvody pre aplikáciu § 257 CSP.

47. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

48. Podľa § 366 písm. a) CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

49. Podľa § 384 ods. 3 CSP, odvolací súd môže doplniť dokazovanie za podmienok uvedených v § 366.

50. V súvislosti s kópiou s čestným prehlásením matky žalovanej, splátkového kalendára - kúpa televízora, ktoré založila žalovaná k odvolaniu (ako novotu v odvolacom konaní) odvolací súd uvádza, že s poukazom na § 366 v spojení s § 384 ods. 3 CSP nedoplnil dokazovanie, keď neboli splnené zákonné predpoklady.

51. S poukazom na vyššie uvádzané odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I., II., III., VI. s použitím ustanovenia § 387 ods. 1 CSP <. z dôvodu ich vecnej správnosti potvrdil, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom V. výroku ako aj v závislom výroku IV. zmenil s použitím ustanovenia § 388 CSP <..

52. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP <., pričom v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku <. nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, keď úspech žalovanej považoval za nepatrný, keďže povinnosť zaplatiť súdny poplatok jej zanikla (iba) v súvislosti s priznaním oslobodenia od platenia súdnych poplatkov uznesením okresného súdu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnom skončení veci.

53. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).